

Door het invallende Kersfeest, zal er aanstaande Dingsdag geene Courant worden uitgegeven.

BERLYN, den 18. December.

Over den toestand des Kottings zijn heden de volgende berigten publiek gemaakt:

Vierde berigt. Zijne Majesteit heeft den afgelopen nacht grootendeels rustig doorgebracht. De dag is zonder enige ziekte voorbij gegaan. Des avonds was de toestand genoegzaam zonder koorts, en het bij heenbreken gewone gewel begint te slinken. 16. December, 's avonds om zeven ure.

Vijde berigt. De laatste nacht en de dag van heden waren zoo goed als die van gisteren. De avond is vrij van koorts. Den 17. December, 's avonds om 7 uur.

Men kan bij deze gunstige tijdingen nog voegen, dat Zijne Majesteit heden den loop zijner dagelijksche bezigheden, op de gewone wijze, weder begonnen heeft.

PETERSBURG, den 9. December.

Zijne Majesteit de Keizer heeft de opdracht gelieven aan te nemen van de vertaling der *Illinde van Russische* verzen, in gelijke voetmaat als het oorspronkelijke. De vertaler is de heer N. Gneditsch, aan wien de Keizer, bij het aanbieden van zijn werk, eene lijfrente van 3000 roebels heeft verleend.

Het officiele dagblad meldt, in een eigen artikel, dat, ten gevolge der laatste zamenzwering te Konstantinopel, bij de 7000 menschen aldaar zijn ter dood gebracht, onder welke men 2000 manschappen van de nieuwe troepen telde.

MADRID, den 7. December.

Laatstleden Zondag, zouden de voornaamste geestelijken een groot gastmaal geven, ter viering van de zegepraal, door *Silveira* in de provincie *Tras-os-Montes* behaald; doch, daar het hof binnen Madrid stond terug te komen, werd het feest uitgesteld, om een grooter aantal broeders rondom zich te verzamelen. De maaltijd heeft, in der daad, op maandag middag ten vier ure plaats gehad. De vergadering was luisterrijk, en, op het midden der tafel, zag men de afbeelding van het slot van Braganza, door den markies *de Chaves* bemagtigd. Niets was verzuimd, om de zinspeling volledig te maken; de artikelen der capitulatie waren met gouden letters geschreven en men had de zorg zoo ver gedreven, dat men, aan den voet der vesting, kleine koppen van *Negros* in sniker had nagehoost. De toosten waren op de zaak toepasselijk. *Op het welvaren der goede koningsgezinden! Op de vernietiging der Negros en Engelschen! Op de misdragt der Engelsch-Brasilijsche constitutie!* enz. Don *Mariano Rufino Gonzales*, oud intendant generaal van politie, heeft, ter zelfder gelegenheid, aan zijn huis een bal gegeven.

Intusschen zijn er heden tijdingen verspreid, welke de feestvreugde door eene enigzins droevige stemming hebben doen vervangen.

Men verhaalt, namelijk, dat *Silveira*, na het innemen van Braganza, door eene sterke afdeeling constitutionele troepen aangevallen, op de vlugt gejaagd en tot in het kasteel van Braganza is achtervolgd geworden, alwaar hij, van alle kanten ingesloten en zonder hoop op bijstand, genoodzaakt zou geweest zijn zich op genade over te geven.

Men verzekert dat de vlugtelingen, die door *Estramadura* Portugal waren binnen getrokken, geheel verslagen zijn door den bevelhebber van *Elvas*; onder de gesneuvelden en gekwetsten bevonden zich, naar men zegt, verscheidene Spaansche officieren.

Een buitengewone renbode, die gisteren uit Oud-Kastilien is aangekomen, heeft brieven mede gebracht, waarin mede van de nederlaag van *Silveira* wordt gesproken. Een andere renbode heeft een korps constitutionele Portugeezen ontmoet, hetwelk zich met geforceerde marschen naar *Alentejo* begaf.

Het gerucht verspreidt zich, dat Portugal den oorlog aan Spanje heeft verklaard.

Ons gouvernement wordt thans door vrees en schrik geslingerd. Alle ministers, uitgezonderd de heer *Calomarde*, (het hoofd der apostolischen) hebben den Koning verzoeken gedaan over het gevaar, waarin de woelingen van de priester-partij en de aandrang van Portugal het land gebracht hebben. Die stap geschiedde na eens op gisteren gehoudene raadsvergadering. Vier staatsraden, de heeren *Inguanzo*, *Venadito*, *Infantado* en *Gustanos*, waren in dezelve geroepen. De laatste heeft zeer moedig gesproken. „Laat het ons niet ontveinzen,” riep hij, „de natie is onteerd; want nu zal men onderdanig schuld belijden moeten en tot de vernederendste smoeckgebeden moeten komen, om vergiffenis voor onze misdadigen te erlangen; of wel Spanje de Balearische en Canarische eilanden, ja zelfs Cuba moeten zien ontroofen.”

LISSABON, den 6. December.

Uittreksels uit officiele rapporten, op den 4. dezer bij het ministerie van oorlog ingekomen.

De generaal, die in de provincie *Tras-os-Montes* bevel voert, schrijft uit *Chaves*, onder dagteekening van den 18., dat hij den volgenden dag eene beweging moest maken tegen Braganza, waarvan het kasteel nog door de *Nobels* *Kaltex*, *Abreu* en *Noronha* bezet gehouden werd. (De over *Spanje* ontvangene tijding der overgave van dit kasteel, op den 26. schijnt dus verzonnen te zijn).

Brieven uit Braganza, van den 26. melden, dat de opstandelingen, in den slag van den 26. 2000 man aan dooden en 91 aan gekwetsten verloren hebben.

Op den 28. waren *Mirandella* en het gansche gedeelte der provincie aan deze zijde der rivier *Tua* volmaakt rustig. De opstandelingen waren

Maguiera nog niet overgetrokken en slechts weinige detachementen van deze vertoonden zich van tijd tot tijd op den weg naar *Vinhos*.

De generaal *Stubs* schrijft uit *Oporto*, den 1. dezer, dat hij aan den bevel, kommanderende de provincie *Tras-os-Montes*, bij voortdoring, de meesten onderstand bezorgde en dat de stad *Oporto*, in alle gevallen tot het uiterste zou verdedigd worden.

De generaal *Assensio* schrijft uit *Vila*, onder dagteekening van den 1. dezer, dat de opstand nog niet tot den regter oever van de *Douro* was overgeelagen, en dat hij alle middelen, die in zijn vermogen waren, in het werk stelde, om die rivier te verdedigen en de rust in de provincie te bewaren.

De burgmeester van *Beira* meldt, dat de opstandelingen naar den linker-oever van *Guadiana* de wijk genomen hadden, en dat hij den brigadier *Cazy*, op den 1. dezer, had gezonden, om de kostbaarheden uit het paleis *Villa Viciosa* te halen; dit bevel is ten uitvoer gebracht door een eskadron van het 6. regt. jagers, een eskadron, gekozen uit het 3., 5. en 8. regiment ruitery en een detachement militie uit *Evora*.

De generaal *Campa* meldt uit *Elves*, van den 2. dezer, dat de troepen van de bezetting hier plaats met den besten geest bezielde zijn.

In de zitting van den 4. dezer, heeft de kamer der afgevaardigden, na de ministers van buitenlandsche zaken gehoord te hebben, zich permanent-verklaard; vervolgens is besloten tot de opschorting van het *habeas corpus*.

PARYS, den 18. December.

Een ultra-blad meldt, dat er order is afgezonden, om de Fransche troepen uit Spanje te doen terugkeeren, uitgezonderd die, welke de vestingen *Cadix* en *Barcelona* bezetten. Een ministerieel blad spreekt dit berigt tegen; maar een liberaal blad beweert, dat hetzelfde evenwel waar is. „De koerier, die onze troepen uit Spanje moet terugroepen, is vertrokken” zegt dit blad en voegt er het volgende bij: „Ziedaar de eerste vrucht der redevoering van den heer *Canning*. Men geloof, dat *Cadix* het eenigste punt is, dat wij zullen blijven bezetten; met als eene verovering, maar om een zeker punt van eer, gelijk de heer *Canning* gezegd heeft. Die minister heeft ons klaar genoeg beduid, dat het verblijf der Fransche troepen in Spanje hem weinig zorg baarde en het hem weinig aanging of wij van den last, die daaraan verbonden is, ontlagen. De heer *Canning* wil Frankrijk den oorlog niet aandoen,

miljoenen te versieren; ten einde, zomet eenig nut, een tweetal punten van het schiereiland te bezetten. Evenwel is de terugroeping van de weinige troepen, die wij te Madrid hebben, niet van belang ontbloeit, wij daaruit het stellig voorneemen des Franschen gouvernementes blijkt, om met Groot-Brittanniën in goede verstandhouding te blijven, en voor dit groote belang de overheersching van de Spaansche priesters en monniken op te offeren, waaraan wij tot dus verre alleen dienstbaar waren. De apostolischen van Frankrijk, Spanje en Portugal moeten een goed heenkomen zoeken, hun rijk is uit in het schiereiland; zij zullen wel den troost kunnen smaken om er nog eenige onlusten te verwekken, nog eenig bloed te doen stroomen; maar zij zullen er niet meer heerschen; het despotismus van *Ferdinand* zal instorten zoodra er Engeland slechts op blaast.

Eene pakketboot, welke uit Portugal te *Havre* is aangekomen, heeft als eene zekere waarheid verhaald, dat twee regementen, komende van *Gibraltar* en 2500 man sterk, te *Lissabon* ontscheept zijn.

Van den 19. December.

Men heeft heden eene courant van *Oporto* van den 6. dezer ontvangen, waaruit blijkt, dat de bevelhebber *Valdes*, uit gebrek aan levensmiddelen en kriegsbehoefden, heeft moeten kapitulieren. Hij en zijne troepen zijn naar Spanje gezonden. Braganza is door de rebellen in brand gestoken. De generaals *Mello* en *Claudio* zijn den 3. naar *Murça* teruggekomen. De rebellen zijn den 3. met huone voorhoede te *Mirandella* gekomen. Hun kreet is: *leve onze generaal Silveira, onder-koning van Portugal! leve de vereeniging met Spanje! leve onze aarts-herzogin!*

Volgens brieven van de Portugeesche grenzen heeft een aantal boeren in dat land zich tegen de rebellen gewapend. Een vrij groot aantal Engelsche troepen bevindt zich, volgens dezelfde brieven reeds te *Lissabon*, van welke zij de bezetting uitmaken, terwijl de Portugeesche constitutionele troepen tegen de rebellen zijn afgezonden.

LONDEN, den 15. December.

Het besluit van het Engelsche kabinet, om Portugal tegen Spanje te verdedigen, is op Zaterdag avond, den 9. dezer, aan het Fransche gezantschap medegedeeld. Dien ten gevolge is er meer dan genoegzame tijd, dat deze verklaring te *Parijs* komt, voor dat de Koning van Frankrijk in den morgen van Dingsdag den 12. zijne aanspraak doet.

Van den 16. December.

Heden morgen had er eene gunstige verandering plaats in de fondsen. Onder de geruchten, welke men verspreid heeft om de fondsen te doen rijzen, behoort, dat het gouvernement order gegeven heeft, om de oorlogs-toebereidselen te *Deptfort*, *Woolwich* enz. te staken. Men heeft werkelijk vernomen, dat men geene transport-middelen meer noodig had; maar zulks komt daarvan daan, dat, waar het gouvernement er een vraag, er tien worden aangeboden.

Gedurende de beurschrik van gisteren verspreidde men de belagchelikeste geruchten, welke door de toehoorders in huine eenvoudigheid voor goede munt zijn opgenomen. Het schijnt, dat de buitensporigste geruchten het meeste ingang hebben gevonden. Wij zullen er een enkel voorbeeld van aanhalen. Een douzijn speculateurs liep niet groote drift de trappen van *Loojds* op. Men vroeg hun, waarom zij zoo grooten haast hadden. „Wij willen wat nieuws hooren, rispen zij, wij willen den brief zien, dien de Koning van Frankrijk aan den Koning van Engeland geschreeven heeft, om hem te melden, dat er geen oorlog zal plaats hebben en welke men ons gezegd heeft dat in de zaal van *Loojds* is aangeplakt.”

— Uit Oporto is, met het schip *George and Ellen*, een brief ontvan- gen, die de jongste berigten behelst, welke men van daar heeft. Dezel- ve kopen hierop neder: » De ongerustheid was te Oporto veel verminderd, en men had groote hoop, dat de constitutionnele troepen, door de voordeelige stelling, welke zij bezet hadden, de oproerlingen zouden hebben tegenhouden, die, wanneer zij te Oporto weerstand vonden, wel elders hun geluk zouden gaan zoeken.

De kapitein van een koopvaardij-schip, hetwelk den 8. van Oporto is vertrokken, verhaalt dat hij er twee stoombooten, met Engelsche troep- pen aan boord, in de haven heeft zien binnen komen. Toen men hem deed opmerken, dat er geene zoodanige vaartuigen uit Engeland waren vertrokken, hield hij evenwel de waarheid van zijn gezegde staande, dit schijnt te bevestigen hetgeen men gezegd heeft van troepen die van Gibraltar naar Lissabon en van daar naar Oporto zijn gezonden.

ARNHEM, den 23. December.
Het water is hoog in den Rijn aan de Paal:
Den 22. Dec. 1 El 6 Palm o Duim; gewassen o D. gevallen 20
Den 23. dito. 1 El 5 Palm o Duim; gewassen o D. gevallen 10

ARLDOORN, den 20. December 1826.
Van het in verzuim aan het gebede Publiek te berigten dat de oude MANUS, bij zijn leven, voormalig Huisbe- diende in het Logement de Moriaan, op den 10. dezer, in den onderdom van ruim honderd jaren overleden is.

† † † Mr. J. NYHOFF en Mr. G. VAN ECK,
† † † Notarissen, residentie te Arnhem, zullen, namens de Erfgenamen van wijlen den heer A. BOON- ZAIER, op Donderdagen den 1den en 25sten Januarij 1827, telkens des avonds ten zes ure, in het Zwijnshoofd te Arnhem, pub- liek veilen en verkoopen:

1. Een HUIS en ERVE, met OPEN PLAATS, staande en gelegen binnen Arnhem, onder in de Babkerstraat, wijk A No. 96, tusschen de Erven van Meijfvrouw de Wed. BROUWER ter eene, en TEMPELAAR ter andere zijde, laatst bewoond geweest door wijlen den gemel- den Heer A. BOONZAIER, kunnende met 1. Fe- bruarij 1827 worden aanvaard.
2. Een HUIS en STAL, van ouds de Karabinier ge- naamd, staande en gelegen aldaar, in de Zwanesteeg, wijk E No. 41, tusschen het Erf van St. Nicolaas Broederschap ter eene en ROSMULDER ter andere zijde, bewoond door I. HOUTKES, kunnende met 1. Mei 1827 wor- den aanvaard.
3. Een HUIS en ERVE met SCHUUR en TUIN, groot te zamen ongeveer 3 Roeden 20 Ellen, staande en gelegen in de Gemeente van Arnhem, aan den ouden Deventer-Weg, in de Kattenpoel, wijk I. No. 87, tusschen K. REIN- TIJES ter eene en den Heer Baron VAN HECKE- REN ter andere zijde, bewoond door A. D. ICKS en de Wed. D. ICKS, kunnende met 1. Mei 1827 worden aanvaard.
4. Een HUIS met TUIN en FUISJE, staande en ge- legen op het Waardje der stad Arnhem, deszelfs ingang hebben- de achter Rodenburg, in wijk K., tusschen de Tuinen van den Heer BERENDS ter eene en den Heer S. A. G. E. L. S ter andere zijde, kunnende dadelijk na den toeslag worden aanvaard.
5. Eene VROUWEN ZITPLAATS, in de Grootte Kerk te Arnhem, in het Zuider Middelpand, 14de Bank 3de Plaats, kunnende dadelijk na den toeslag worden aanvaard.
6. Eene DITO ZITPLAATS, in de Gasthuis-Kerk aldaar, 9de Bank 2de Plaats, kunnende mede dadelijk na den toeslag worden aanvaard; en eindelijk
7. Een GRAF, in de Grootte Kerk aldaar, in het Noorder- pand, No. 109.

De perceelen No. 1, 2, 3 en 4 kunnen dagelijks worden bezigtigd, mits daartoe vooraf aan de respectieve bewoners aanvraag doende, terwijl de Veil-Conditiën, gedurende acht dagen voor den inzet en vervolgens, ten Kantore der voor- zeggende Notarissen voor een iegelijk ter lezing zullen liggen.

§ § § De Notaris H. VAN DIEDEN, residentie te Ammerzoden in Bommerswaard, zal op Donderdag den 4. Januarij 1827, des voormiddags ten 9. ure, te Ammerzoden voornoemd, publiek verkoopen:

Ontrend EEN HONDERD, waaronder extra zware en gave, EIKEN-, YPEN-, ESSEN- en POPU- LIERE BOOMEN, staande op de Wal bij het Kasteel te Ammerzoden, en op het Weiland het Zant genaamd, alle nabij de Rivier de Maas, en dus gemakkelijk om te vervoeren. Nader onder- richt te bekomen op het Kasteel voornoemd.

§ § § De Notarissen P. WIEGAND en P. A. VAN REES, 99., residentie te Nijmegen, zal- den 20. dezer, ten 10. ure, van de Weduwe HENDRIK SAM, te Gant, publiek op hoogen doen inzetten en veertien dagen daarna, finaal, aan den meesabiedenden verkoopen:

9 Perceelen BOUW- en WEILAND, groot te zamen circa 31 Bunders, onder Doornenburg en Gent gelegen; breeder bij Biljetten gespecificeerd, en behoorende tot den Boedel van wijlen den Molenaar JACOBUS JANSSEN en HENDRI- NA BOSMAN, gewezen Eliëdien te Gant.

Nadere informatie zijn te bekomen ten kantore van voornoemde Notarissen.

VERKOOPING VAN YPEN BOOMEN.
Men zal op Woensdag den 3. Januarij 1827, des voormiddags ten negen ure, ten huize van P. VAN ERP, Kastelein te Bommel, in perceelen verkoopen:

10 staks zware OPGAANDE YPEN BOOMEN, waarvan er vele dik zijn over het kruis 65 Nederlandsche Duimen, en geschikt tot allerhande soort van Timmerhout; staande bij den huize de Kinkelenburg, in het dorp Bommel.

NB. Dient tot narigt der Koopers, dat de betaling eerst zal behoeven gedaan te worden op den 1. Februarij 1800. acht en twintig.

† § † UIT DE HAND TE KOOP. Een wel- betimmerd HUIS en ERVE, met onderschei- dene BOVEN- en BENEDEN- KAMERS, KOETSUIS, STALLING en verschei- dene groote ZOLDERS, staande en gelegen binnen Arnhem. Dit perceel brengt den tegenwoordigen bewoner, behalve dat hij zelve daarvan drie Kamers, Keuken en Koetshuis in gebruik heeft, wekelijks nog f 10 huur op. — Te bevragen bij R. MULDER, in het Molentje, op de Grootte Markt te Arnhem; brieven franko.

† † † Degenen, welke iets te vorderen hebben van, of verschul- digd zijn aan de onder beneficie van Inventaris aanvaarde Nalatenschap van wijlen JACOB DE WIN- TER, in den jare 1813 gewoond hebbende te Arnhem, vervolgens te Oosterbeek en overleden te Amsterdam, worden verzocht hiervan uiterlijk ultimo Januarij 1827 opgave of betaling te doen aan den Pro- cureur H. BROUWER te Arnhem, of aan den Notaris A. HOUTKOPER te Amsterdam.

† † † Ouders en Voogden genegen zijnde hunne KINDE- REN of PUPILLEN, Onderwijs te doen geven in de TEEKEN-, BOUW- en DOOR- ZIGTKUNDE, of zulks te doen voorzietten, gedurende den loop van het jaar 1827, worden verzocht te vervoegen bij eene Com- missie der Directie van het Genootschap KUNSTOEFENING te Arnhem, die daartoe zal vaceren op Vrijdag en Zaterdag den 29. en 30. December 1826, des morgens van tien tot twee uren, ten huize van den Penningmeester van 't Genootschap voornoemd, den Heer Mr. A. A. PASTEREUR, in de Weverstraat, C. No. 47.

Arnhem, den 22. December 1826.
G. ANDRÉ DE LA PORTE,
Secretaris.
ONDERLINGE MAATSCHAPPIJ,
Tot Hulp der VROUWEN.

Hoofdbestuurders derzelve Maatschappij brengen door deze ter kennis van elk en een ieder, die daarin belang heeft, dat in de algemeene Vergadering van den 13. Julij dezes, in de besloten zitting van

1. Dat de voorheen in onderscheidene Couranten aangekondigde wijze van deelneming, voor twee Aandeelen door eenen en denzelfden Deelnemer en in onderscheidene klassen; (de deelneming voor twee Aandeelen in de vijfde Klasse alleen uitgezonderd) zal bij- voren voortduren tot in de Algemeene Vergadering van het jaar 1827.
2. Dat op of na den eersten Januarij 1827 de Inleg- en Contributie- gelden, zoo als dezelve bij het Reglement zijn bepaald, met af- schaffing van de een vielde, altijd en in allen gevallen met een vijfde zullen worden verhoogd.
3. Dat, onverminderd deze een vijfde verhoging, nog tien ten honderd zal moeten worden betaald, wegens ieder jaar verwijs, ingevalle in de jaren 1827, 1828, 1829, en 1830 deel ge- noemen wordt ten behoeve der zoodanigen, voor welke, om de trekking en het genot op denzelfden ouden da te verzekeren, reeds bevorens deel had kunnen genomen zijn.

Hoofdbestuurders hebben, tevens, het genoegen te berigten, dat het getal deelnemers over de drie Afdelingen, voor zoo verre bekend, op heden belooft een aantal van een duizend zes honderd zeventien en vijf- tig, uitmakende twee duizend, een honderd vier en tachtig Aandee- len, en dat het fonds der Maatschappij, hetwelk op den 31. December 1825 beliep de som van twee maal honderd drie en vijftig duizend acht honderd gulden, op het Grootboek der Werkelijke Schuld, bij het sküten van hetzelfde op den negenden dezer, was aangegroeid tot vijf maal honderd negen en vijftig duizend.

Eindelijk brengen Hoofdbestuurders ter kennis van het Publiek, dat in de Provincie Gelderland kan worden deel genomen bij de Heeren Correspondenten D. VAN DER VLISST te Arnhem, G. C. D. F. VETHAKE te Tiel, W. H. J. B. AREND- SEN DE WOLFF te Lochem, J. VAN WYK Rz. te Hattem, Mr. C. L. VITRINGA te Harderwijk, J. FRE- ZIE te Nijkerk, H. C. BEIJERMAN te Waardenburg, Ds. J. VAN DER LINDEN te Zutphen, Ds. L. H. A. B- BING te Groenlo, Mr. J. H. L. MULDER te Nijmegen, Mr. H. B. VAN DALEN te Wageningen, J. W. ARENT- ZEN te Aalten, Ds. P. DE BRUIN te Winterswijk en Ds. P. J. ANDRÉ te Doetinchem.

Leeuwarden, den 13. December 1826.
J. EEKMA,
President.
J. J. HUYSER,
Secretaris en Boekhouder.

** JOH. VAN DER HEY EN ZOON, te Ammerzoden, ge- ven uit en hebben alom verzonden de volgende NIEUWE WERKEN:

- I. J. HERINGA, Ez., Fiental Leerredenen ter verduidelijking van Christelijke Deugden. In gr. 8vo. f 2.90.
- II. Bijdragen tot de Natuurkundige Wetenschappen, verzameld door H. C. VAN HALL, W. VROLIK en G. MULDER, 1ste Deel, No. 4, waarmede deze Jaarboek is afgevoerd. In gr. 8vo, met Platen f 2.80.
- III. W. A. OCKERSE, Nagelaten Blijftellingen. In gr. 8vo, met het Portret van den Auteurs f 2.90.
- IV. VRIJTHEIT EN RESULTATEN VAN 't ALGEMEEN LEEVEN, DERSE (van een beknopt Levens- beris van W. A. OCKERSE), door de Hoogleer- aars H. VAN DER MEER en J. CLARISSE. In gr. 8vo, met ge- graveerde Platen en Vignet f 4.20.
- V. P. J. PRINSEN, Zang-oefeningen, zamengesteld naar aanleiding van VAN DAPPEREN'S Handboekje voor het Onderwijs in de Muziek en het Zingen. In gr. 4to f 0.90.
- VI. G. C. VAN BALEN BLANKEN, Tweetal Leerredenen ter ge- legenheid van de algemeen Heerschende Ziekte in ons Vaderland, ten voordeele mijner door dezelve ongelukkige en behoeftige Land- genooten. f 0.60.

Nog wordt bij bovengemelden en bij de Erven H. GART- MAN uitgegeven:
VII. J. GUISLAIN, Traité sur l'aliénation mentale et sur les Hospices des Aliénés. Ouvrage couronné et publié par la Commission de Surveillance médicale dans la Province de Nord-Hollande séant a Amsterdam. Tome II gr. 8vo, avec 25 Planches f 6.60.
** Bij den Boek- en Plaatdrukker J. HENDRIKSEN, te Rot- terdam, is van de Pers gekomen: MERKWAARDIGE WAARNE- MINGEN van Behandelingen en Geneezingen door het dierlijk Magne- tismus en Somnambulismus, 1ste stukje, waarmede het 1ste deel van dit zoo lezenswaardig, als voor velen hoogstbelangrijk Werk compleet is.

Vervolg van de
ARNHEMSE COURANT,
van Zaterdag den 23 December 1826.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.
Zitting van Woensdag den 20. December.

De zitting wordt ten half elf ure geopend door de lezing van de notulen der vorige zitting. Dezelve worden goedgekeurd. Er zijn 98 leden tegenwoordig.

Exc. de minister van financiën is tegenwoordig, om de wetten van de begrooting over 1827, die heden aan de orde zijn, te verdedigen.

Men ziet in de bank der ministers Humme Excell. de ministers van buitenlandsche zaken en van justitie. De tribunes zijn vol toehoorders.

De voorzitter berigt, dat hij eene koninklijke boodschap ontvangen heeft, geleidende het ontwerp van wet ter verdediging van de grondbelasting over de onderscheidene provincien des Rijks over 1827.

Na de lezing der Koninklijke boodschap, waarbij de redenen worden opgegeven, waardoor de aanbieding van dit ontwerp tot dus verre is vertraagd en welke in de werkzaamheden voor het kadaster gelegen zijn, vraagt en verkrijgt de heer Sandberg het woord: Dezelve zegt hoofdzakeijk:

» Men heeft in eenige gekadastreerde gemeenten beweerd, dat de administratie eenen weg inslaat, dien men met de bestaande wetten slecht kan overeenbrengen.

» Men heeft dadelijk algemeen bezwaren ingebracht, dat de administratie bijna overal en genoegzaam altijd de plaats van den schatter wilde vertreden; men meende tegenstrijdigheid te ontdekken in de grondslagen der schatting, welke dan naar den aard van den grond en dan weder naar den graad van bebouwing scheen te geschieden: men verzekert dat, wanneer eene kantonale vergadering uitstel verzocht, hetwelk zoo men meenide door de wetten was toegestaan, de administratie met circulaire antwoorde.

» Ik geloof liefst dat deze klagten overdreven, ja zelfs van grond ontbloom zijn; doch, opdat wij niet dezelfde misvattingen begaan, is mijn voornemen, in de sectie, waartoe ik behoor, opgave te vragen der wetten op dit stuk, en mededeeling der instructien, en rondgaande brieven, volgens welke de ambtenaren van het kadaster gemeend hebben, wetten te mogen ontkennen, die men onderstelt nog van kracht te zijn.

» Ik wil de administratie slechts in tijds verwittigen; en het komt gewis niet in mij op, dit ontwerp van wet, waarvan ik zelfs geen letter ken en hetwelk mogelijk mijne toestemming zal erlangen, in een ongunstig licht te stellen.

Z. Exc. de minister van financiën bedankt den heer Sandberg voor deze mededeeling, welke hij echter voorbarig en niet noodzakelijk beschouwt.

De heer Sandberg. » Wij zullen zien; zoo dit het geval is, des te beter.

De president deelt der kamer eene andere koninklijke boodschap mede, waarbij aan H. Ed. Mog. wordt ingezonden een ontwerp van wet, strekkende, om de verdediging der grondbelasting over 1827 voortloopig op den tegenwoordigen voet te laten, tot dat het bovengem. ontwerp zoude zijn onderzocht en aangenomen, hetwelk voor het einde dezes jaars geen plaats kan hebben.

De beide ontwerpen van wet zullen gedrukt en aan de leden rondgedeeld worden. Dezelve zullen overigens naar de sectien worden verzonden.

Aan de kamer wordt hulde gedaan van de jaarboeken der akademien van Gent en Luik, alsmede van het werkje van den heer Ghiesbreght omtrent de aanspraak des Konings bij de opening der tegenwoordige zitting van de Staten-Generaal. — Plaatsing in de bibliotheek.

De discussie der begrooings-wetten over 1827 is aan de orde van den dag. De voorzitter verklaart dezelve geopend en geeft het woord aan Z. Exc. den minister van financiën.

» Dit het rapport der centrale afdeling, zegt de minister, is gebleken, dat onderscheidene sectien dezer kamer nadere inlichtingen hebben verlangd nopens de som van f 1,500,000, op de begrooting gebragt ter bestrijding van kosten voor buitengewone werken van den waterstaat. Daar er geene redenen bestaan, om die niet te geven, ben ik, bij afwezigheid van mijnen aubtgenoot, den minister van binnenlandsche zaken, gemagtigd, dezelve aan UEd Mog., mede te deelen. De minister twijfelt niet, of dezelve zullen voldoende bevonden worden. Door deze gelden te vragen, heeft het gouvernement zich in staat willen stellen, om de rampen voor te komen, die Noord-Holland hebben geteisterd, en de gevaren te verhoeden, waaraan de stad Amsterdam in 1824 en 1825 is blootgesteld geweest. Wat de wijze van uitvoering dezer werken aanbelangt, deze kan het gouvernement nog niet opgeven, omdat die niet geheel van hetzelfde afhangt, en men, ten aanzien der rivieren, de medewerking noodig heeft van buitenlandsche gouvernementen, die bij de reedvaart bijzonder belang hebben, zoo als Pruisen, Hessen-Darmstadt en anderen. Wat de werken betreft tot vereeniging van het eiland Marken met het vaste land en het kanaal van Ydoorn, is het zeker, zegt de minister, dat handel en scheepvaart daaruit groote voordeelen zullen trekken. Door de provincien Holland en Utrecht, welke hierbij bijzonder belang hebben, is aangeboden tot de kosten hiervan bij te dragen. De raming der kosten is gemaakt naar berekeningen, welke het nuttelooz zoude zijn in bijzonderheden op te geven.

Na dit stuk gelezen te hebben, vraagt de minister, of men verlangt, dat hij hetzelfde ook in het Fransch leze. Onderscheidene leden bevestigender wijze geantwoord hebbende, voldoet de Minister aan hun verlangen.

De heeren van Crombrugge en van Toulon verzoeken het woord.

De president: is het tot een voorstel van orde? Zoo niet, dan heeft de heer Donker Curtius, als de eerst ingeschrevene, het woord.

De heer van Toulon (in het Hollandsch): Het is tot een voorstel van orde. In mijne sectie heb ik mij, omtrent het onderhavige geval, uitgelaten. Ik wil thans de discussien der kamer niet vooruit loopen en behoude mij voor, mijn gevoelen uit te brengen; doch ik ben van oordeel, dat U. Ed. Mog. mijn verzoek zullen bijlijken, dat de minister het stuk, hetwelk Z. Exc. ons heeft voorgelezen, op het bureau gelieve neder te leggen.

De minister (in het Hollandsch): Dit stuk is slechts eene nadere toelichting, aan de kamer op derzelver uitdrukkelijk bevel gegeven. Ik ben er niet tegen, dat de kamer hetzelfde beschouwe als een bijvoegsel tot de antwoorden van het gouvernement op de aanmerkingen der sectien, en derhalve maak ik geene zwarigheid, hetzelfde in beide talen op het bureau neder te leggen.

De heer Hooft (in het Hollandsch): Na deze toestemming van den

minister, verzoek ik dat het stuk, ten fine van onderzoek, naar de sectien worden verzonden.

De minister (in het Hollandsch): Ik heb mij niet verzet tegen de overlegging van het, zoo even voorgelezene, stuk, omdat hetzelfde geen gehoor bevat; doch ik moet mijne toestemming intrekken, indien daaruit eene verandering moet voortvloeijen in de beraadslagingen, welke op dezen dag zijn bepaald.

De heer Sandberg vraagt het woord.

De president: Ik kan u hetzelfde niet toestaan. Het is aan den heer Donker Curtius, als zijnde de eerst ingeschrevene.

De heer de Stassart spreekt eenige woorden, die echter door het geensich niet gehoord worden.

De minister: » Ik herhaal hetgene ik heb gezegd, — en nu zegt de minister ook in het Fransch, hetgene hij zoo even in het Hollandsch heeft gezegd.

De president: Dus stemt men toe, dat het door den minister mededeelde stuk gedrukt en aan de leden rondgedeeld zal worden.

De heer Dotrengé: de minister heeft de nederlegging op het bureau toegestaan; men kan dus het stuk drukken.

De president: ik besluit dus tot het drukken van het stuk en de mededeeling aan de leden.

De minister: de kamer kan op haar gemak beraadslagen over de mededeeling, welke ik haar heb gedaan; doch, bijaldien het gevolg der overgifte moest wezen, dat hetzelfde naar het onderzoek der sectien werd verzonden, zou ik het niet afgeven, omdat ik uwe op heden bepaalde beraadslagingen niet wil storen.

De heer Sandberg: ik voeg mij bij het voorstel van den president. Het voorstel van den heer Hooft is te onbepaald.

De heer van Crombrugge: het voorstel van den heer Hooft is niet ondersteund. Wij moeten derhalve stemmen op dat van den president.

De heer Hooft: daar men het uitstel, hetwelk ik, ten gevolge der mededeeling van den minister, noodig oordeelde, niet verlangt, trek ik mijn voorstel in.

Het drukken van het door den minister mededeelde stuk wordt bevolen.

Daarna bekomt de heer Donker Curtius het woord. Hij vindt zwarigheid om de wet op de begrooting der uitgaven aan te nemen, daar men geene genoegzame inlichting heeft ontvangen aangaande de nuttigheid, noodzakelijkheid en kosten van de voorzeide werken. Hij zoude ook nog verlangen eene herziening van de reglementen op het hooge onderwijs, omdat het hem voorkomt, dat men te veel van de jonge lieden vordert, om den graad van doctor in de regten te erlangen. Hij weidt hierover in het breede uit. Eindelijk zoude hij nog verlangen dat er meer gelijkheid plaats had in de uitvoering van de wet der personele belasting. Hij kan de aangeboden wet niet aannemen als hij geene nadere inlichtingen ontvangt. Hij heeft zich in de landtaal uitgedrukt.

De heer Fabrij-Longré spreekt veel over de wetten, doch zoo onduidelijk dat niemand hem verstaan heeft.

De heer de Brouckere verklaart zich tegen de wet, voornamelijk ook op grond dat de kamer niet genoegzaam is ingelicht ten aanzien van de rivier- en zeewerken, en dat de opcenten op het gemaal zijn behouden, terwijl zij op andere belastingen verminderd zijn.

De heer Pallou spreekt in denzelfden geest.

De heer C. H. Clifffort ontwikkelt, in eene uitgebreide redevoering, vele bedenkingen tegen de voorgedragen wetten, waarvan hij vele punten onderzoekt. Hij deelt het gevoelen der vorige sprekers ten aanzien van de rivier- en zeewerken, waarvan het nut en de doelmatigheid verre af is van bewezen te zijn.

Ten vier ure wordt de zitting opgeheven en gadjourneerd tot den volgenden dag ten 10 ure.

Zitting van Donderdag den 21. December.

Opening ten half elf uur.

De discussien wegens de begrooings-wetten worden voortgezet.

De heer Fokkema maakt aanmerkingen op de orde der begrooings-wetten, welke nog wel iets te verlangen overlaat. Hij laat zich over de zee- en rivier werken uit, in den geest van hetgeen de heer Donker Curtius gezegd heeft, en in het rapport, der Centr. afd. vermeld is. Hij zal tegen de wetten stemmen.

De heer Dijkmeester spreekt voornamelijk over de rivier-werken en over den stand der rivieren. Hij zal voor de wetten stemmen.

De heer Serruys spreekt over de admodiatie van het gemaal en klaagt daarover, en dat er te veel gebreken in de wetten op de distilleerderijen zijn, welke bijten bestaan. Hij zal tegen stemmen.

De heer van Bozelen verklaart zich tegen de kosten van de rivier- en zeewerken en maakt aanmerkingen over het onderwijs.

De heer Serret verklaart zich in een uitgebreid advijs zeer sterk tegen de begrooings-wetten.

Onze eed, zegt hij, en de aard van den aan ons opgedragen last, verplichten ons, de orde, welke de natie heeft willen daarstellen, te bevestigen, en de grondbeginselen te handhaven, waarop dezelve is gebouwd. Wij mogen alzoo onze oogen niet sluiten voor datgene, hetwelk strekken kan om dezelve onverre te werpen, te minder nog, daar van nu af van derzelver instandhouding afhangt het welzijn en de sterkte van het Nederlandsche volk, welks voorspoed en magt steeds in evenredigheid stond met de onafhankelijkheid, die hetzelfde genoot, en welks regten, hoe onvervreendbaar ook, nogtans in onderscheidene tijdsgewrichten zijn vertreden geworden. Dat men in die omstandigheden somtijds den schijn heeft bewaard, en dat men daardoor vermeende aan de geveene wet te voldoen, leert ons de geschiedenis. Maar zij leert ons tevens, dat ook toen zelfs de natie den schijn van de wezenlijkheid wist te onderscheiden, en dat zij den schijn niet achtte, wanneer het wezenlijk ontvaard was.

Intusschen schijnt men, in weerwil van deze voorbeelden, thans hetzelfde voetspoor te willen volgen; en, terwijl onze constitutie nog nauwelijks een bestaan van tien jaren telt, ondervindt men reeds de smart, dat haar geest en letter worden verkracht; dat de bijzondere wetten niet beter worden nageleefd, en dat in alle omstandigheden eene wil doorstraalt, om zich magt toe te eigenen, welke, naar de bedoeling der constitutie en ter instandhouding der orde, steeds afgeschieden moet blijven. Wat de regtstreeksche verkrachtingen betreft, welke de grondwet

reeds heeft ondergaan; er zijn er, die de gehele natie weet, maar er zijn er ook die zich tot het plaatselijke bepalen en z.

Een onzer medeleden, afgevaardigde van de provincie Vlaanderen, had ons reeds aangehouden, dat al laar, met ter zijde stelling van art. 197 en 198 des grondwet, en zonder tusschenkomst der provinciale staten, onderscheidene ingezetenen, ten behoeve der senaats zijn belast geworden, onder voorwendsel van zekere openbare werken, eene dergelijke belasting heeft tweemaal plaats gehad, omtrent een zeker aantal grondeigenaars in West-Vlaanderen.

De eerste van f 45000, onder voorwendsel dat het overvloedige water van zekere gronden, des elfs uitlozing had in de vesting-grachten der stad Ostende, eene uitlozing, waarvan zij sedert onheugelijke tijden in het bezit waren.

De tweede van f 5,622-92, voor achterstallige belooningen van zekere arbeiders, door het gouvernement in het werk gesteld. Derzelver belooningen waren altijd door het Fransche gouvernement voldaan geworden; maar men heeft goedgevonden het achterstallige te doen betalen door de eigenaren, van wier gronden het overvloedige water steeds door de sluizen zijne ontlasting had. Deze landerijen zonden zonder dat onvruchtbaar zijn, en noch voor den eigenaar, noch voor het land iets opbrengen. Dergelijke gevallen hebben nog plaats gehad. Maar de kamer krapt dezelve niet te weten, — indien zij niet eerst een van derzelver leden ter ooren komen. Indien de drukpers, de dagbladen, die vrijheid genoten, welke art. 227 der grondwet dezelve toekent, dan zouden dusdanige gevallen meer bekend worden. Maar wanneer ook alle onze dagbladen niet bestendig lofspraken op de daden van het gouvernement houden, is er evenwel geen enkel, dat zich berispingen durft veroorloven. — Wij weten door welke wetgeving en door welke middelen dit stilzwijgen wordt opgelegd.

Bij art. 6 en 132 der grondwet is bepaald, dat het kiesrecht in steden en ten platten lande door provinciale of plaatselijke reglementen zou worden geregeld; dat deze reglementen door de bestaande besturen of door bijzondere commissien zouden voorgedragen.

Maar het gouvernement heeft zelfs de reglementen ontworpen, gezonden en voorgedragen, waarbij hetzelfde zich de magt heeft voorbehouden den ingezetenen niet alleen het kiesrecht te geven, te doen behouden of te ontnemen, maar ook het recht om gekozen te worden! en in weerwil der afkeuring en der bezwaren, die deze reglementen bij onderscheidene commissien ondervonden, zijn zij zoo wel aan deze als aan de gehele natie opgelegd geworden. — En dit is strijdig met art. 6 en 132, art. 7 kan zulks niet constitutioneel maken.

Wat de bijzondere wetten betreft, is reeds bij andere gelegenheden gezegd, dat art. 5 van de wet van 12. Julij 1821 en art. 39 en 40 der wet van 21. Augustus 1822 waren overtreden, door de wijze waarop het gouvernement de admotatie heeft ingevoerd. Maar men heeft nog niet gezegd, dat deze wijze, door de hoogte waarop de belasting bij den grondslag is vastgesteld, duizenderlei onregtvaardigheden naar zich sleept. Ik woon, een gedeelte van het jaar, en eene landelijke gemeente, waar zelfs de goedste achter enkel roggenbrood eet, en waar de aanslag is eene zoodanige hoogte is gebracht, dat het plaatselijke bestuur verplicht is, om niet alleen tot f 3 en eenige cents aan te slaan de volwassenen, die deze som kunnen betalen; maar zelfs intijde jongste kinderen; zoo wel de nog enkel de noodigste schrijven als die, welke reeds tot een meer of minder aanzienlijk bedrag zijn gekomen.

De minister heeft in het afgehoopen jaar geantwoord:

1°. Dat men het vaststellen van het maximum, door de wet bepaald, beschouwd had, op de bevolking door elkander genomen toepasselijk te zijn.

2°. Dat men in eenige provincien van dit gevoelen was geweest.

3°. Dat het des te minder noodzakelijk schéén, om het gevoelen voor een individueel maximum aan te nemen, naardien hij minister, reeds aan eene der sectien van de kamer, eene minder strenge uitlegging van de wet had gegeven!

4°. Dat men op alle, over dat onderwerp ingekomen reclames had regt gedaan, maar dat deze reclames zeer gering in getal waren geweest.

Dat, wanneer men niet weet wat men het meest moet bewonderen, of de onverstoorlijkheid van den minister, die verwachtte met dusdanige antwoorden te zullen bevredigen, — of het geduld waarmee hij dezelve steeds blijft aanhooren; kan men zich niet onthouden te vragen, op welken grond iemand in dit rijk gemachtigd meent te zijn, om eene uitlegging aan de wet te geven, wanneer dit recht alleen en bij uitsluiting toekomt en toekomst moet aan den wetgever? Sedert wanneer geldt het gevoelen van enkele personen in eene provincie, of eene valsche en onredelijke uitlegging, door eenen minister gegeven, meer dan de duidelijke, stellige en bepaalde uitdrukking van de wet? Eindelijk, welk recht kan men gedaan hebben op reclames, wanneer de verkrachting van het grondbeginsel bleef voortduren en welk gevolg heeft men willen trekken uit het gering getal van reclames, wanneer ieder een weet, dat de reden hiervan moet gezocht worden, in den tegenzin, dien men heeft doen opvatten om ze te doen; in de ondervinding, die men heeft doen verkrijgen dat zij nutteloos zijn en in de minder strenge uitleggingen, welke men zich veroorlooft om ze te verwerpen? Het zou ongetwijfeld eene zonderlinge zaak zijn, na al het gebeurde, nog provinciale besturen te zien, die tegen eene belasting vertoogen deden, waarvan hun de wettigheid en de gematigheid door middel van minder strenge uitleggingen van de wet is aangetoond! Maar uit het niet doen van vertoogen, moet niet afgeleid worden, dat men te vrage is, dat de belasting op het gemaal wet geregeld is, en dat de voorschriften, bij de wet vastgesteld, behoorlijk worden nageleefd.

De spreker, overgaande tot de belasting op het personeel, vindt ook daarin stof tot aanmerkingen, voornamelijk, omdat men ook moet betalen van stallen en schuren, die echter niet aan de belasting onderworpen zijn. De ministerieele antwoorden op dit stuk zijn in geenen deele voldoende; maar de minister heeft zijn gedrag op geene andere wijze kunnen rechtvaardigen.

De spreker onderzoekt vervolgens den staat van het amortisatie syndicaat, en maakt uitgebreide berekeningen, om aan te toonen, dat deze financiële tak niet in zoo voordeeligen staat is, als men dit wil doen voorkomen.

De ontzettende uitgaven van het departement van oorlog maken vervolgens het onderwerp uit van het onderzoek van den spreker; hij vindt dezelve bavenmatig, en hij doet opmerken, dat wij niet de helft der troepen onder de wapenen hebben, die men opgeeft. Voeg hierbij de passpoorten, die gegeven zijn, dan weet men schier niet hoe men de berekening maakt voor de uitgaven, welke voor dit gedeelte van de publieke dienst op de begrooting zijn gebracht.

Wegens alle deze bedenkingen en nog meerdere, welke hij voordraagt,

op de uitgaven voor de vestingwerken, het traktaat van Londen van 1814 enz., vindt de spreker zich verplicht zijne toestemming aan de voorgestelde wettelijke te weigeren.

De heer *Hooft* onderzoekt voornamelijk de begrooting der uitgaven, en tracht middelen te vinden om dezelve te bestrijden. Hij merkt op, dat de uitgaven voor 1827 op de begrooting gebracht, drie millioenen meer bedragen dan in 1826. Hij zou de wet niet verwerpen, waarbij dezelve worden voorgedragen, wanneer zij noodzakelijk waren; maar door al lietgene bezegd is, om dezelve te billijken en de nuttigheid en de noodzakelijkheid daarvan aan te toonen, is hij daarvan nog niet overtuigd geworden, en zonder deze overtuiging, zegt hij, mogen wij de natie daarmee niet bezwaren. Wij kennen het rapport niet van de commissie voor het rivierwezen: hoe kunnen wij dan waterwerken betalen, die men ontworpen heeft? Hetgeen de minister van financiën bij de opening der tegenwoordige beraadslaging ons gezegd heeft, opzigtens de medewerking van vreemde Mogendheden, heeft mij niet van gevee en doen veranderen.

De enkele lezing van dit stuk, kan mij niet overtuigen, dat de onderhavige uitgaven noodzakelijk zijn. Na de ontzettende kosten, welke men aan het kanaal van Noord Holland heeft besteed, kan ik niet besluiten in nieuwe toestemmingen voor waterwerken, zoo lang ik van derzelver nuttigheid en noodzakelijkheid niet volkomen overtuigd ben. De spreker maakt vervolgens, ten opzichte der werken, om het eiland Marken met het vaste land te vereenigen, de aanmerkingen, welke in het rapport der centrale sectie zijn opgenomen en door den heer *Dunker Curlius* en andere leden zijn ontwikkeld, — hij zal tegen het ontwerp van wet stemmen.

De heer *de Stassart* verklaart zich mede tegen de ontwerpen.

De heer *van Sytzama* is er mede tegeit. Hij heeft ook bedenkingen tegen de rivier- en zee werken.

De heer *Angillis* spreekt sterk tegen de admotatie op het gemaal.

De heer *van de Kastele* verklaart, dat hij genoegzaam is ingelicht wegens de rivier- en zee werken. Hij zal voor de wetten stemmen.

De heer *Buellers* heeft breedvoerig zijne opmerkingen ten aanzien van de begrooting en de middelen mede. Hij keert de voorgedragene waterstaats werken goed en juist. Hij wil dat het ministerie opzigtelijk het openbaar onderwijs, dat in de provincien het nooger onderwijs meer algemeen kon genoten worden, en dat het nooger onderwijs meer algemeen kon genoten worden. Hij is verontwaardigd over de vermindering der belastingen. De uitgaven voor het departement van justitie worden door den redenaar mede aangehaald; daaruit is, zegt hij, na te gaan hoe noodzakelijk eene nieuwe regterlijke autorisatie is. Hij spreekt vervolgens over de rivier-werken, waarvan hij eenige mogelijke verbeteringen opvoert. Hij zal voor de wetten stemmen.

De zitting wordt opgeheven, om morgen voormiddag ten elf ure hervat te worden.

BRUSSEL, den 23. December.

Gisteren zijn de discussien over de begrotingswetten voortgezet. In de avond-zitting, ten elf ure, is men tot de stemming overgegaan.

Het eerste ontwerp, waarbij de som is bepaald, welke voor 1827 tot aankoop en aflossing der publieke schuld zal besteed worden, wordt met 99 tegen 2 stemmen aangenomen, gelijk mede het tweede ontwerp, houdende nadere bepalingen aangaande het eerste gedeelte der begrooting van uitgaven, bij de wet van 27. April 1822 vastgesteld. Het derde ontwerp, bevattende het tweede gedeelte der begrooting van 's Rijks uitgaven voor 1827 wordt met 77 tegen 24 stemmen verworpen. Dien ten gevolge heeft de minister van financiën, op autorisatie des Konings, het vierde ontwerp, bepalende de middelen ter bestrijding van de uitgaven, ingetrokken; als in verband met het derde ontwerp staande. Er zal eene historische wet en eene nieuwe begrooting voor 1827 aan de Staten-Generaal voorgedragen worden.

(Wij zullen een nader verslag van deze zitting mededeelen.)

LONDEN, den 19. December.

Men verzekert, dat, volgens alhier ontvangen tijdingen uit Parijs, het Fransche ministerie in de aan hetzelfde medegedeelde maatregelen van Engeland, ten aanzien van Portugal, heeft bevestigd en door hetzelfde verklaard is, dat de Koning van Frankrijk die goedkeurde. Men spreekt ook van eenen eigenhandigen brief, dien de Koning van Frankrijk aan den Koning van Spanje zou geschreven hebben, om denzelfden niet de dadelijke terugroeping der Fransche troepen te bedreigen, zoo Spanje zich eenigzins met de Portugeesche rebellen afgaf. Verder verhaalt men, dat de minister *Canning* van Spanje gevorderd heeft, om binnen vier en twintig uren, na ontvangst van zijnen brief daaromtrent, de nieuwe regeringsvorm van Portugal te erkennen, bij gebreke waarvan de Engelsche ambassadeur dadelijk Madrid moet verlaten. (Times)

De inscheping der naar Portugal bestemde troepen gaat snel voorwaarts. De opperbevelhebber over dezelve, sir *Clinton*, is gisteren vertrokken.

PARYS, den 21. December.

Heden wordt door de dagbladen medegedeeld eene redevoering, welke de minister van buitenlandsche zaken, in de kamer der Deputeerden, betrekkelijk de zaken van Portugal, heeft gehouden. Het blijkt uit die redevoering, dat Frankrijk het gedrag van Spanje omtrent Portugal afkeurt en daarom den ambassadeur heeft teruggeroepen. Frankrijk wendt alles aan om eene vredebreuk tusschen Spanje en Portugal te voorkomen en hoopt daarin te slagen. Indien Spanje Portugal tot oorlog noodzaakt, zal Frankrijk aan Spanje geenerlei bijstand verleen. Het gedrag van Engeland in de zaken van Portugal wordt als een overtrekting van de traktaat en als een verandering van de traktaat beschouwd.

De heer *Moulinet*, staatselijk ambassadeur te Madrid, is heden bij den Koning in een bijzonder gehoor toegelaten.

Een der dagbladen geeft heden de volgende tijdingen uit Madrid, van den 7. dezer: Den vorigen dag was aldaar buitengewone staatsraad gehouden, waarbij de infanten don *Carlos* en don *Francisco de Paula* tegenwoordig waren. In denzelfden was gehandeld over de geld-eischen van Engeland en de klagen van Portugal. Engeland verlangt eene schadeloosstelling van meer dan 200 millioen realen, voor verliezen van den Engelschen handel door de zeerooverijen op de Amerikaansche kusten, die van Spanje afhankelijk waren. De aanvragen van den Engelschen ambassadeur om die schadeloosstelling zijn sinds twee maanden meer en meer dringend geworden. Toen de Koning dezer dagen te Madrid teruggekeerd is, heeft men geillumineerd en heeft er handgemaakte ten hove plaats gehad; maar de Engelsche minister is er niet verschenen. — De klagen van Portugal betreffen de jongste voorvallen. Er is in den staatsraad hevig geredetwist over hetgeen men ten aanzien van Portugal te doen had. Eenige leden spraken van oorlogverklaren; doch hun advies vond geen ingang, en de staatsraad heeft besloten tot maatregelen van verzoening en vrede met Portugal.